

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. november 12. *

„Fellebbezés — Kartellek — A síkűveg Európai Gazdasági Térségen (EGT) belüli piaca — Az árak rögzítése — Bírságkiszámítás — A vállalkozások belső eladásainak figyelembevétele — Ésszerű határidő — A Törvényszék előtti tárgyalásra tekintettel benyújtott iratok elfogadhatósága”

A C-580/12. P. sz. ügyben,

a **Guardian Industries Corp.** (székhelye: Dover [Amerikai Egyesült Államok]),

a **Guardian Europe Sàrl** (székhelye: Dudelange [Luxemburg])

(képviselik őket: F. Louis ügyvéd, valamint H.-G. Kamann és S. Völcker Rechtsanwältin, O'Daly solicitor megbízásából)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapszabályának 56. cikke alapján 2012. december 10-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Dawes és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. december 12-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. április 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükben a Guardian Industries Corp. és a Guardian Europe Sàrl (a továbbiakban együtt: Guardian) az Európai Unió Törvényszéke Guardian Industries és Guardian Europe kontra Bizottság ítéletének (T-82/08, EU:T:2012:494, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az [EK 81. cikk] és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban 2007. november 28-án hozott C(2007) 5791 végleges bizottsági határozatnak (COMP/39165 „síküveg”-ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat) az őket érintő részében történő megsemmisítése, valamint az e határozatban velük szemben kiszabott bírság csökkentése iránti keresetüket.

Jogi háttér

Az 1/2003/EK rendelet

- 2 Az [EK 81. cikkben] és [EK 82. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 23. cikkének (2) és (3) bekezdése így rendelkezik:

„(2) A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból:

- a) megsértik [az EK 81. cikket] vagy [az EK 82. cikket]; vagy
- b) megszegik a 8. cikk alá tartozó ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot; vagy
- c) nem teljesítik a 9. cikk szerinti határozat alapján kötelező érvényű kötelezettségvállalást.

A jogsértésben részt vevő vállalkozások és vállalkozások társulásai tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át.

Amennyiben egy társulás jogsértése a tagok tevékenységéhez kapcsolódik, a bírság nem haladhatja meg a társulás jogsértésével érintett piacon működő tagjai teljes forgalma összegének 10%-át.

(3) A bírság mértékének meghatározásakor tekintetbe kell venni mind a jogsértés súlyát, mind annak időtartamát.”

- 3 Az 1/2003 rendelet 31. cikke így rendelkezik:

„A Bíróság korlátlan jogkörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Bizottság bírságot vagy kényszerítő bírságot határozott meg. A Bíróság törölheti, csökkentheti vagy növelheti a kiszabott bírság vagy kényszerítő bírság összegét”.

A hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasítások

- 4 Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága hivatalvezetőjének szóló, 2007. július 5-én elfogadott szolgálati utasítások (HL L 232., 1. o.) 2010. május 17-én módosított változatának (HL L 170., 53. o.; a továbbiakban: a hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasítások) 11. cikke így rendelkezik:

„1. A hivatalvezető – az elnöktől kapott felhatalmazással összhangban – megállapítja az eljárási szabályzatban előírt határidőket.

2. Azok az iratok, amelyek a benyújtásukra megállapított határidő lejárta után érkeznek be a Hivatalba, csak az elnök engedélyével fogadhatók el.

3. A hivatalvezető – az elnöktől kapott felhatalmazással összhangban – meghosszabbíthatja a megállapított határidőket; adott esetben a határidők meghosszabbításával kapcsolatos javaslatokat terjeszt az elnök elé.

A határidők meghosszabbítása iránti kérelmeket megfelelő indokolással kell ellátni, és idejében be kell nyújtani a megállapított határidő lejártát megelőzően. Egynél több alkalommal csak kivételes indokok alapján lehet a határidőt meghosszabbítani.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 5 A megtámadott ítélet 1–10. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság a vitatott határozatban úgy ítélte meg, hogy a Guardian, az Asahi Glass, a Pilkington és a Saint-Gobain vállalkozások az EK 81. cikk (1) bekezdésének egységes és folyamatos megsértésében vettek részt, amely az Európai Gazdasági Térségen (EGT) belül a síküveg ágazatában az árak rögzítéséből állt. A Guardian vállalkozást illetően a Bizottság e jogsértést a 2004. április 20-tól 2005. február 22-ig terjedő időszak tekintetében állapította meg, e címen pedig egyetemlegesen 148 millió euró bírságot szabott ki a Guardian Industries Corp. és a Guardian Europe Sàrl társaságokkal szemben.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 6 A Törvényszék Hivatalához 2008. február 12-én benyújtott iratban a Guardian keresetet indított a vitatott határozat részleges megsemmisítése és a Bizottság által kiszabott bírság csökkentése iránt.
- 7 Megsemmisítés iránti kérelmeinek alátámasztása érdekében a Guardian egyetlen jogalapra hivatkozott, amelyet a kartellben való részvétele időtartamával, valamint a kartell földrajzi kiterjedésével kapcsolatos ténybeli hibákra alapított.
- 8 A bírság csökkentése iránti kérelmek három jogalapon alapultak. Az első jogalap arra irányult, hogy a Törvényszék vonja le a vitatott határozat részleges megsemmisítése iránti jogalaphoz eredő következményeket. Második jogalapjában a Guardian a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és az indokolási kötelezettségnek a megsértésére hivatkozott. Ami a harmadik jogalapot illeti, az a Guardian által a szóban forgó kartellben betöltött szereppel kapcsolatos mérlegelési hibán és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén alapult.
- 9 A Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította.
- 10 Előjáróban a Törvényszék a megtámadott ítélet 19–22. pontjában kifejtett indokok alapján elutasította a Guardian által annak érdekében előadott érveket, hogy a Bizottság által 2012. február 10-én benyújtott levél (a továbbiakban: 2012. február 10-i levél) elfogadhatóságát vitassa.
- 11 A Törvényszék a megtámadott ítélet 28–93. pontjában kifejtett indokok alapján elutasította a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmeket. A Törvényszék a megtámadott ítélet 94–124. pontjában kifejtett indokok alapján elutasította a bírság csökkentése iránti kérelmeket.

A felek kérelmei

- 12 A Guardian azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben a Törvényszék helybenhagyta a vitatott határozatot abban a részében, amelyben az a többi címzettjével szemben kiszabott bírságok számítása szempontjából kizárta az ugyanazon csoporton belüli társaságok között teljesített eladások (a továbbiakban: belső eladások) figyelembevételét;
 - 37%-kal csökkentse a vele szemben kiszabott bírság összegét;
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben a Törvényszék a 2012. február 10-i levelet elfogadhatónak ítélte, továbbá e levelet nyilvánítsa elfogadhatatlannak, következésképpen pedig távolítsa el az ügy iratanyagából;
 - a vele szemben kiszabott bírság összegét legalább 25%-kal csökkentse azon körülmény orvoslása érdekében, hogy a Törvényszék nem tartotta tiszteletben az ésszerű időn belüli hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogát, valamint
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, ideértve a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségeket is.
- 13 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen utasítsa el a fellebbezést;
 - másodlagosan utasítsa el a bírság csökkentése iránti kérelmet, valamint
 - a Guardiánt kötelezze mind az elsőfokú, mind a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

- 14 Kérelmeinek alátámasztása érdekében a Guardian három jogalapra hivatkozik, amelyeket az előterjesztésük sorrendjétől eltérő sorrendben kell megvizsgálni.

Az ésszerű időn belüli határozathozatalhoz való jog megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 15 A Guardian azt állítja, hogy a Törvényszék előtti eljárás időtartama az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében biztosított, ésszerű időn belüli tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének minősül, az ilyen jogsértés pedig a vitatott határozatban vele szemben kiszabott bírság összegének csökkentését indokolja. A tárgyalás során a Guardian pontosította, hogy a Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítéletre (C-40/12 P, EU:C:2013:768), a Kendrion kontra Bizottság ítéletre (C-50/12 P, EU:C:2013:771) és a Groupe Gascogne kontra Bizottság ítéletre (C-58/12 P, EU:C:2013:770) tekintettel módosítani kívánja a kérelmeit. Így a Guardian azt kéri, hogy a Bíróság nyilvánítsa túlzottnak a Törvényszék által az ügy elsőfokú elbírálására fordított időtartamot.

- 16 A Bizottság – miután a tárgyaláson jelezte, hogy visszavonja a jelen jogalap elfogadhatóságával szembeni kifogásait – az ügy érdemével kapcsolatban úgy véli, hogy a bírság összegének csökkentése nem lenne helyénvaló, és azt kéri a Bíróságtól, hogy adott esetben pontosítsa azokat a kritériumokat, amelyek alapján eldönthető, hogy megsértették-e az ésszerű időn belüli határozathozatal elvét.

A Bíróság álláspontja

- 17 Emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben valamely uniós bíróság megsérti a Charta 47. cikkének második bekezdéséből eredő azon kötelezettségét, hogy az előtte folyamatban lévő ügyeket ésszerű időn belül tárgyalja, ezt a Törvényszék előtt indított kártérítés iránti eljárás keretében lehet szankcionálni, mivel az ilyen kereset hatékony jogorvoslatot képez (Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:768, 89. pont).
- 18 Ebből következően az ésszerű időn belüli határozathozatal Törvényszék általi elmulasztásából eredő kár megtérítése iránti kérelmet nem lehet fellebbezés formájában közvetlenül a Bíróság elé terjeszteni, hanem azt magához a Törvényszékhez kell benyújtani (Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:768, 90. pont).
- 19 Ennélfogva az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének értelmében az ilyen kártérítési keresetek adott esetben történő elbírálására hatáskörrel rendelkező Törvényszék feladata, hogy a kifogásolt időtartamú eljárás alapjául szolgáló jogvitában eljárótól eltérő összetételű tanácsban a Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet (EU:C:2013:768) 91–95. pontjában meghatározott szempontok alapján határozatot hozzon.
- 20 Mindezt figyelembe véve, mivel a jelen ügyben – anélkül, hogy a feleknek e tekintetben adatokkal kellene szolgálniuk – nyilvánvaló, hogy a Törvényszék kellően súlyosan megszegte az ügy ésszerű időn belüli elbírálására irányuló kötelezettségét, a Bíróság ezt megállapíthatja. A jelen ügyben a Törvényszék előtti eljárás időtartama, vagyis közel négy év és hét hónap – amely különösen magában foglal egy több mint három év és öt hónap tartamú, az eljárás írásbeli szakaszának a Bizottság ellenkérelmének benyújtását követő befejezése és a szóbeli szakasz megnyitása között eltelt időszakot – nem igazolható egyetlen, a jelen jogvita alapjául szolgáló ügyre sajátosan jellemző körülménnyel sem.
- 21 Ugyanakkor a fenti 17–19. pontban kifejtett megfontolásokból következik, hogy az ésszerű időn belüli határozathozatalhoz való jog megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

A védelemhez való jog és a fegyveregyenlőség elvének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 22 E jogalap a megtámadott ítélet 21. és 22. pontja ellen irányul, amelyekben a Törvényszék elfogadhatónak nyilvánította a Bizottság által hozzá intézett 2012. február 10-i levelet.
- 23 A tárgyalás előtti utolsó munkanapon elküldött e levél a Guardian szerint az első alkalommal említi a Bizottság azzal kapcsolatos álláspontját, hogy milyen módszerek szerint kell kiszámítani a bírság összegének csökkentését. E levél új körülményeket tartalmaz, és azt a Törvényszék előzetes engedélye nélkül, indokolást mellőzve nyújtották be.
- 24 A Guardian hangsúlyozza, hogy jóllehet e levelet késedelmesen nyújtották be, a Törvényszék a megtámadott ítélet 22. pontjában elfogadhatónak nyilvánította azt, tekintettel egyrészt annak „tartalmára”, másrészt pedig arra, hogy „azt a Bizottság megküldte a [Guardiannek], [aki] ennélfogva a tárgyalás során [megtehetette észrevételeit] e levélre nézve”. A Guardian úgy véli, hogy e mérlegelés ellentétes a hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasítások 11. cikkének 3. pontjával.

- 25 A fegyveregyenlőség elve és a kontradiktórius eljárás elvének tiszteletben tartása a Guardian szerint megköveteli, hogy a tárgyalás során lefolytatott viták az ügy iratanyagának azon elemeire korlátozódjanak, amelyeket írásban megvitathattak. A késedelmesen benyújtott iratok tárgyában a tárgyalás során történő meghallgatás egyszerű lehetősége nem biztosítja a védelemhez való jog tiszteletben tartását. A Törvényszéknek a kérdéssel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatával összhangban a 2012. február 10-i levelet elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítania (Solvay kontra Bizottság ítélet, T-30/91, EU:T:1995:115, 83. és 101. pont; BASF kontra Bizottság ítélet, T-175/95, EU:T:1999:99, 46. pont; AstraZeneca kontra Bizottság ítélet, T-321/05, EU:T:2010:266, 27. pont).
- 26 A Guardian azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 22. pontja nem tartalmaz semmilyen indokolást, amely lehetővé tenné azon okok megismerését, amelyek alapján a Törvényszék az említett levelet – többek között a tartalmára tekintettel – elfogadhatónak nyilvánította.
- 27 Következésképpen a Guardian úgy véli, hogy a Törvényszéknek az említett 22. pont szerinti azon határozatát, hogy a 2012. február 10-i levelet az ügy iratanyagához csatolja, hatályon kívül kell helyezni, és kéri, hogy a Bíróság e levelet nyilvánítsa elfogadhatatlannak.
- 28 A Bizottság azt állítja, hogy e jogalap hatástalan. Mivel ugyanis a Guardian nem bizonyította, hogy a 2012. február 10-i levél hiányában a Törvényszék az e vállalkozással szemben kiszabott bírság összegét illetően eltérő következtetésre jutott volna, e jogalapnak nincs jelentősége.
- 29 Mindazonáltal a Bizottság szerint az említett jogalap nem megalapozott. A Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék a korlátlan felülvizsgálati jogköre folytán a kontradiktórius eljárás elvének tiszteletben tartása mellett figyelembe veheti a késedelmesen előadott ténybeli elemeket is. Márpedig a kontradiktórius eljárás elvét a jelen ügyben tiszteletben tartották, mivel a Guardiannek lehetősége volt arra, hogy a tárgyaláson kifejtse az említett levél tartalmával kapcsolatos álláspontját, ő azonban úgy döntött, hogy ezt nem teszi meg. A Bizottság megjegyzi, hogy a tárgyalás előtt a Guardiannek három napja volt arra, hogy reagáljon e levélre, illetve kérje a Törvényszéktől, hogy tegye lehetővé számára írásbeli észrevételek előterjesztését, vagy pedig halassza el a tárgyalást.
- A Bíróság álláspontja
- 30 Emlékeztetni kell arra, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve az uniós jog alapvető elvének minősül. Sértené ezt az elvet, ha valamely bírósági határozat olyan tényeken vagy iratokon alapulna, amelyekről maguk a felek vagy a felek valamelyike nem szerezhettek tudomást, és amelyekről ezáltal álláspontjukat sem adhatták elő (Snupat kontra Főhatóság ítélet, 42/59 és 49/59, EU:C:1961:5, 156. pont).
- 31 A fegyveregyenlőség elve, amely velejárója magának a tisztességes eljárás fogalmának, és amelynek célja az eljárásban részt vevő felek közötti egyensúly annak lehetővé tételével történő biztosítása, hogy a bírósághoz benyújtott valamennyi dokumentumot az eljárásban részt vevő bármelyik fél megvizsgálhassa és vitathassa, magával vonja, hogy kötelező ésszerű lehetőséget biztosítani valamennyi félnek arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve annak bizonyítékait is, amelyek alapján nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben (Otis és társai ítélet, C-199/11, EU:C:2012:684, 71. és 72. pont).
- 32 A Bizottságnak a 2012. február 10-i levéllel az volt a szándéka, hogy reagáljon a Guardian által a bírság számítását illetően a tárgyalás előkészítése során a Törvényszékhez intézett levélre, továbbá hogy közöljön a Törvényszékkel egyes olyan számszerű adatokat, amelyekre a vitatott határozat négy címzett vállalkozása által az érintett piacon elért forgalom számítása során támaszkodott. A Bizottság ezen adatok alapján jelezte, hogy arra az esetre, ha a Törvényszék megítélné a bírság összegének csökkentését, e csökkentés nem haladhatná meg a 30%-ot.

- 33 Nem vitatott, hogy a Guardian megkapta e 2012. február 10-i levél egy példányát. Így három nap áll rendelkezésére ahhoz, hogy a tárgyalás előtt tudomást szerezzen e levél tartalmáról. E levél jellege és tartalma folytán e határidő nem tekinthető túlzottan rövidnek, függetlenül attól, hogy a Törvényszék esetleg megsértette a hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasítások 11. cikkének 3. pontját. Ezenkívül nem vitatott, hogy a Guardian nem kérte a Törvényszéktől sem azt, hogy e levélre írásban reagálhasson, sem pedig azt, hogy a Törvényszék halassza el a tárgyalást. Végül a tárgyalás során a Guardian előadhatta volna e levélnek mind az elfogadhatóságával, mind pedig a tartalmával kapcsolatos érveit.
- 34 A fentiekből következően a Guardian nem bizonyította, hogy a Törvényszék megsértette volna a védelemhez való jogát, vagy megszegte volna a fegyveregyenlőség elvét azáltal, hogy nem gondoskodott arról, hogy a Guardiannek elegendő határidő álljon rendelkezésére ahhoz, hogy tudomást szerezzen a 2012. február 10-i levélről, és írásban előadhassa az e levéllel kapcsolatos álláspontját (lásd analógia útján: Corus UK kontra Bizottság ítélet, C-199/99 P, EU:C:2003:531, 25. pont).
- 35 Ilyen feltételek mellett a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 22. pontjában úgy ítélte meg, hogy „[t]ekintettel e levél tartalmára, és arra a tényre, hogy azt a Bizottság megküldte a [Guardiannak], [aki] ennél fogva a tárgyalás során [megtehetette észrevételeit] e levélre nézve, a szóban forgó dokumentumot elfogadhatónak kell tekinteni”.
- 36 Ebből következik, hogy mivel e jogalap nem megalapozott, azt el kell utasítani.

Az egyenlő bánásmód elvének és az indokolási kötelezettségnek a megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 37 A Guardian azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 104–106. pontjában megsértette az egyenlő bánásmód elvét. A Törvényszék megtagadta annak elismerését, hogy a bírság számítása során a belső eladásokat ugyanúgy figyelembe kell venni, mint a harmadik személyek részére történő eladásokat.
- 38 A Törvényszék ezáltal megsértette azt az állandó ítélkezési és döntéshozatali gyakorlatot, amelynek az adja a létjogosultságát, hogy el kell kerülni minden hátrányos megkülönböztetést a vertikálisan integrált és a vertikálisan nem integrált vállalkozások között. Az egyenlő bánásmód e kötelezettsége mind a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az [ESZAK] 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.), mind pedig az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o., a továbbiakban: 2006. évi iránymutatás) alapján terheli a Bizottságot.
- 39 A Guardian azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek alapján eltért ettől az állandó ítélkezési gyakorlattól. A Guardian szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 104. pontjában annak kijelentésére szorítkozott, hogy „a Bizottság a versenyellenes magatartást csupán a független fogyasztók részére történő eladások tekintetében bizonyította”.
- 40 A Guardian szerint azonkívül, hogy a Törvényszék elferdítette a vitatott határozat (377) preambulumbekzdésének szövegét, a fenti állításnak nincs is jelentősége. Kevésbé számít, hogy a kartell kiterjedt-e a belső eladásokra is. A Guardian szerint ugyanis annak van meghatározó jelentősége, hogy egy vertikálisan integrált vállalkozásnak mind a kartellel érintett termékek eladásából, mind pedig az olyan termékek eladásából versenyelőnye származhat, amelyeknek az előbbi termékek az *inputjai*. A Guardian szerint a Bizottság a múltban soha nem bizonyította ilyen előny fennállását, a Bíróság pedig elismerte, hogy a belső eladások kizárása „szükségképpen” a vertikálisan integrált termelők előnyben részesítését eredményezné (KNP BT kontra Bizottság ítélet, C-248/98 P, EU:C:2000:625, 62. pont).

Ugyanakkor a megtámadott ítélet 105. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a vertikálisan integrált vállalkozásoknak ilyen versenyelőnye származott volna a jogsértésből.

- 41 Mivel a jogsértés résztvevői közül a Guardian az egyetlen olyan vállalkozás, amely vertikálisan nem integrált, a Guardian úgy véli, hogy az egyenlő bánásmód helyreállításának egyetlen eszköze az, ha a vele szemben kiszabott bírság összegét 37%-kal csökkentik, amennyiben ez a százalékos arány felel meg az érintett piacon teljesített összes eladás mennyiségéhez képest a belső eladások által képviselt résznek.
- 42 A Bizottság úgy véli, hogy e jogalap megalapozatlan.
- 43 Először is, a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék semmilyen módon nem ferdítette el a vitatott határozatot, továbbá nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a jogsértés kizárólag a független harmadik személyek részére teljesített eladásokhoz kapcsolódik. Ugyanakkor úgy véli, hogy csak ezek az eladások szolgálhatnak a bírság összege számításának alapjául.
- 44 Másodsor, a Bizottság vitatja azt az állítást, amely szerint az ítélkezési gyakorlat azt a kötelezettséget támasztaná vele szemben, hogy a bírságok számítása során vegye figyelembe a belső eladásokat. Ez az állítás azon az elképzelésen alapul, amely szerint a vertikálisan integrált termelőknek a kartell piacához képest *downstream* piacokon szükségképpen versenyelőnyük keletkezik. Ez az elképzelés téves, mivel az *upstream* kartell gyakorlásából eredő versenyelőny fennállása számos tényezőtől függ, és esetről esetre kell mérlegelni.
- 45 Mindazonáltal az ítélkezési gyakorlat nem tiltja és nem is követeli meg a belső eladások figyelembevételét (KNP BT kontra Bizottság ítélet, EU:C:2000:625, 62. pont; Archer Daniels Midland és Archer Daniels Midland Ingredients kontra Bizottság ítélet, C-397/03 P, EU:C:2006:328, 102. és 103. pont; Europa Carton kontra Bizottság ítélet, T-304/94, EU:T:1998:89, 123. pont; KNP BT kontra Bizottság ítélet, T-309/94, EU:T:1998:91, 112. pont; Lögstör Rör kontra Bizottság ítélet, T-16/99, EU:T:2002:72, 358. pont; Tokai Carbon és társai kontra Bizottság ítélet, T-71/03, T-74/03, T-87/03 és T-91/03, EU:T:2005:220, 260. pont; Daiichi Pharmaceutical kontra Bizottság ítélet, T-26/02, EU:T:2006:75, 57., 63. és 64. pont; BST kontra Bizottság ítélet, T-452/05, EU:T:2010:167, 82. pont).
- 46 A Bizottság megjegyzi, hogy főszabály szerint figyelembe veszi a belső eladásokat, amennyiben elegendő valószínűsítő körülmény áll rendelkezésére azon következtetés alátámasztásához, amely szerint versenyelőny keletkezett, illetve akkor, ha a kartell kifejezetten a belső eladásokra vonatkozik (a COMP/39.309 – „LCD”-ügyben 2010. december 8-án hozott C(2010) 8761 végleges bizottsági határozat).
- 47 Ugyanakkor a Bizottság szerint vannak olyan esetek, amelyekben nem vette figyelembe a belső eladásokat (lásd a COMP/39.129 – „nagy teljesítményű transzformátorok”-ügyben 2009. október 7-én hozott C(2009) 7601 végleges bizottsági határozatot, valamint a COMP/39.605 – „katódsugárcső-üveg”-ügyben 2011. október 19-én hozott C(2011) 7436 végleges bizottsági határozatot).
- 48 Ezzel szemben, amikor a jelen jogvitához hasonlóan semmi nem utal egyértelműen arra, hogy a kartell kiterjedt a belső eladásokra is, illetve hogy a *downstream* piacokon tevékenykedő résztvevők közvetett előnyben részesültek, a Bizottság úgy véli, hogy jogilag nem kötelezhető a belső eladások figyelembevételére. Az ilyen kötelezettség ezen intézménnyel szembeni előírása korlátozná a bírságokat illetően őt megillető diszkrecionális jogkört, és a bírságösszegek anélkül történő jelentős súlyosításának kockázatával járna, hogy bizonyítani kellene, hogy a kartell ténylegesen befolyásolja a belső vagy *downstream* eladásokat. Az ilyen kötelezettség a jogsértés különböző résztvevői között egyedül a vállalkozásszerkezetük formája miatt hátrányos megkülönböztetést eredményezhetne.

- 49 A Bizottság szerint nem állapítható meg, hogy neki mindig meg kellene vizsgálnia, hogy a belső eladások kapcsolódnak-e valamely jogsértéshez, amennyiben az ugyanazon kartellben érintett valamennyi vállalkozás tekintetében következetes megközelítést alkalmaz.
- 50 Harmadszor, a Bizottság azt állítja, hogy a Guardiانت semmilyen módon nem érte hátrányos megkülönböztetés. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy e vállalkozásnak nincs joga ahhoz, hogy a vitatott határozattal vele szemben kiszabott bírság összegét csökkentsék. Az, hogy a belső eladások figyelembevétele a kartell többi résztvevője vonatkozásában magasabb bírságokhoz vezethetett volna, nem indokolhatja a Guardiannel szemben kiszabott bírság csökkentését. E bírság összege a Bizottság szerint megfelelő, arányos, és összhangban van a 2006. évi iránymutatással. A bírság összege tükrözi e vállalkozásnak a jogsértésben betöltött gazdasági súlyát. A bírság elrettentő hatásának biztosítása érdekében a Bizottság emlékeztet arra, hogy a Saint-Gobaint terhelő bírság összegét 30%-kal növelte annak érdekében, hogy jobban tükrözze azt a körülményt, hogy vertikálisan integrált termelőről volt szó.

A Bíróság álláspontja

- 51 Emlékeztetni kell arra, hogy az egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános jogelve, amelyet a Charta 20. és 21. cikke rögzít. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ez az elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (lásd többek között: Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ítélet, C-550/07 P, EU:C:2010:512, 54. és 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének második albekezdése akként rendelkezik, hogy a jogsértésben részt vevő vállalkozások és vállalkozások társulásai tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át.
- 53 A Bizottságnak az 1/2003 rendelet által előírt szabályozás által létrehozott szankciórendszer szöveggörnyezetét, illetve célkitűzéseit is figyelembe véve kell minden egyes esetben mérlegelnie az érintett vállalkozásra gyakorolni szándékozott hatást, és különösen figyelembe kell vennie e vállalkozásnak a jogsértés elkövetése időszakában fennállt tényleges gazdasági helyzetét tükröző fogalmat (Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet, C-76/06 P, EU:C:2007:326, 25. pont).
- 54 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottság a bírság összegének meghatározása céljából figyelembe veheti nem csupán a vállalkozás összforgalmát, amely információval szolgál – ha mégoly hozzávetőleges és tökéletlen módon is – annak méretéről és a gazdasági erejéről, hanem e forgalomnak a jogsértés tárgyát képező termék értékesítéséből származó részét is, ami tehát az utóbbi mértékéről nyújt tájékoztatást (Musique Diffusion française és társai kontra Bizottság ítélet, 100/80–103/80, EU:C:1983:158, 121. pont; Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 243. pont; Archer Daniels Midland és Archer Daniels Midland Ingredients kontra Bizottság ítélet, EU:C:2006:328, 100. pont).
- 55 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy jöllehet az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése a Bizottságnak mérlegelési mozgásteret enged, a Bizottság által tiszteletben tartandó, objektív kritériumok megállapításával korlátozza annak gyakorlását. Így egyrészt a vállalkozással szemben kiszabható bírság összegének számszerűsíthető és abszolút felső határa van, ily módon az adott vállalkozással szemben kiszabható bírság maximális összege előre meghatározható. Másrészt e mérlegelési jogkör gyakorlását a Bizottság által többek között a 2006. évi iránymutatásban saját magával szemben felállított magatartási szabályok is korlátozzák (lásd ebben az értelemben: Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 58. pont).

- 56 A 2006. évi iránymutatás 13. pontja értelmében „[a] kiszabásra kerülő bírságok alapösszegének meghatározásához a Bizottság a jogsértés által közvetlenül vagy közvetve [...] érintett, a vállalkozás által az EGT-n belül, az érintett földrajzi területen értékesített áruk és szolgáltatások eladásának értékét alkalmazza”. Ugyanezen iránymutatás a 6. pontjában pontosítja, hogy „[a] jogsértéssel összefüggő eladások értékének és [a jogsértés időtartamának] a kombinációja megfelelő helyettesítő értéknek tekinthető, mely tükrözi a jogsértés gazdasági jelentőségét, valamint a jogsértésben részt vevő egyes vállalkozások egymáshoz viszonyított súlyát”.
- 57 Ebből következik, hogy a 2006. évi iránymutatás 13. pontjának célja az, hogy a vállalkozással szemben kiszabott bírság számításának a kiindulópontja olyan összeg legyen, amely tükrözi a jogsértés gazdasági jelentőségét, és az e vállalkozás által abban képviselt súlyt. Következésképpen, jöllehet az eladások értékének az iránymutatás 13. pontjában szereplő fogalma kétségkívül nem terjedhet odáig, hogy magában foglalja a szóban forgó vállalkozás által teljesített olyan eladásokat, amelyek nem tartoznak a kifogásolt kartell alkalmazási körébe, mindazonáltal sértené az e rendelkezés által követett célkitűzést, ha e fogalmat úgy értelmeznénk, hogy az kizárólag az olyan eladások révén elért forgalomra vonatkozik, amelyek tekintetében megállapítást nyert, hogy azokra e kartell ténylegesen kihatott (Team Relocations és társai kontra Bizottság ítélet, C-444/11 P, EU:C:2013:464, 76. pont).
- 58 Az ilyen korlátozás ezenkívül azzal járna, hogy mesterségesen csökkentené az adott vállalkozás által elkövetett jogsértés gazdasági jelentőségét, mivel pusztán az a tény, hogy a Bizottság korlátozott számú közvetlen bizonyítékot talált a kartell által ténylegesen érintett eladásokra, azt eredményezné, hogy végül olyan bírságot szabna ki, amely nem áll valós kapcsolatban a szóban forgó kartell alkalmazási körével. A titkosság e jutalma sértené az EK 81. cikk megsértéseinek üldözésére és szankcionálására irányuló célkitűzést is, és az ennél fogva nem fogadható el (Team Relocations és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:464, 77. pont).
- 59 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy az összeforgalomnak a jogsértés tárgyát képező termékek eladásából származó része tükrözheti a legjobban e jogsértés gazdasági súlyát. Ezért nem lehet különbséget tenni ezen eladások között aszerint, hogy azokat független harmadik személyekkel, vagy pedig az ugyanezen vállalkozáshoz tartozó jogalanyokkal bonyolították le. Az utóbbi kategóriába tartozó eladások értékének figyelembe nem vétele szükségképpen azt eredményezné, hogy a vertikálisan integrált társaságokat indokolatlanul előnyben részesítenék azáltal, hogy lehetővé tennék számukra a jogsértés tárgyát képező termékek piacán betöltött jelentőségükkel arányos szankció elkerülését (lásd ebben az értelemben: KNP BT kontra Bizottság ítélet, EU:C:2000:625, 62. pont).
- 60 A vertikálisan integrált vállalkozások ugyanis azon a hasznon kívül, amely a független harmadik személyek részére történő eladások során érvényesülő horizontális árörögztítésről szóló megállapodásból várható, azon feldolgozott termékek *downstream* piacán is előnyhöz juthatnak az ilyen megállapodásból, amelyek összetételébe a jogsértés tárgyát képező termékek beépülnek, mindezt pedig két különböző címen. Vagy úgy, hogy e vállalkozások a jogsértés tárgyából eredő *inputok* áremelkedéseit továbbgörgetik a feldolgozott termékek áraiban, vagy pedig úgy, hogy azokat nem görgetik tovább, ami viszont költségelőnyt keletkeztet számukra azon versenytársaikhoz képest, amelyek ugyanezeket az *inputokat* a jogsértés tárgyát képező termékek piacán szerzik be.
- 61 Az uniós bíróságok – mint azt a főtanácsnok az indítványának 28–34. pontjában megjegyezte – ezért utasították el mindig azokat a jogalapokat, amelyekben a vertikálisan integrált termelők azt próbálták meg elérni, hogy a belső eladásukat zárják ki a velük szemben kiszabott bírság számítása alapjául szolgáló forgalomból (KNP BT kontra Bizottság ítélet, EU:C:2000:625, 62. pont; lásd továbbá: Europa Carton kontra Bizottság ítélet, EU:T:1998:89, 128. pont; KNP BT kontra Bizottság ítélet, EU:T:1998:91, 112. pont; Lögstör Rör kontra Bizottság ítélet, EU:T:2002:72, 360–363. pont; Tokai Carbon és társai kontra Bizottság ítélet, EU:T:2005:220, 260. pont).

- 62 Végül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a bírság összegének megállapítása érdekében eltérő számítási módszerek alkalmazása nem járhat az EK 81. cikk ugyanazon megsértésében részt vevő vállalkozások közötti hátrányos megkülönböztetéssel (lásd: Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság és Bizottság kontra Alliance One International és társai ítélet, C-628/10 P és C-14/11 P, EU:C:2012:479, 58. pont).
- 63 Mint azt a jelen ítélet 58. pontja felidézte, a jogsértés tárgyát képező termékek eladásából származó összforgalom részének mérlegelése szempontjából nem kell különbséget tenni a belső eladások és a független harmadik személyek részére teljesített eladások között. Ebből következik, hogy e forgalom meghatározása szempontjából a vertikálisan integrált vállalkozások hasonló helyzetben vannak a vertikálisan nem integrált termelőkkel. A vállalkozások e két típusát tehát azonos módon kell kezelni. A belső eladásoknak a releváns forgalomból történő kizárása a vertikálisan integrált vállalkozások azáltal történő előnyben részesítését eredményezné, hogy a többi vállalkozás hátrányára csökkentenék a jogsértésben betöltött súlyukat, mindezt pedig olyan kritérium alapján, amely nincs összefüggésben az e forgalom meghatározása során követett azon céllal, hogy tükrözzék a jogsértés gazdasági jelentőségét, valamint az abban részt vevő egyes vállalkozásoknak a többiekhez viszonyított súlyát.
- 64 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 104–106. pontjában a következőket állapította meg:
- „104A jelen ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a versenyellenes megállapodások a síkűveg független fogyasztók részére történő eladásaira vonatkoztak (a [vitatott] határozat (377) preambulumbekzdése), ezért ezen eladások összegét alkalmazta a bírságok alapösszegének kiszámítása érdekében (a [vitatott] határozat (41) preambulumbekzdésének 1. táblázata, valamint (470) preambulumbekzdése). A Bizottság ennél fogva kizárta az azon síkűvegmennyiségek eladásainak összegét, amelyek arra szolgáltak, hogy az adott vállalkozás másik egysége vagy ugyanazon vállalkozáscsoport másik tagja feldolgozza. Mivel a Bizottság a versenyellenes magatartást csupán a független fogyasztók részére történő eladások tekintetében bizonyította, a felperesek nem kifogásolhatják, hogy a Bizottság a bírságösszeg kiszámításakor a kartell vertikálisan integrált tagjainak belső eladásait kizárta. Továbbá azt sem kifogásolhatják, hogy nem indokolta a szóban forgó eladásoknak a bírságösszeg kiszámításakor történő kizárását.
- 105 Egyébiránt – amint arra a Bizottság is hivatkozott – nem került bizonyításra, hogy a kartell azon vertikálisan integrált tagjai, amelyek az érintett termékeket ugyanazon vállalkozás másik egysége vagy ugyanazon vállalkozáscsoport másik tagja részére értékesítették, közvetetten hasznot húztak volna az egyeztetett áremelésből, sem az, hogy az *upstream* piacon történő áremelés versenyelőnyé vált volna a feldolgozott síkűveg *downstream* piacán.
- 106 Végül azon érvel kapcsolatosan, miszerint a Bizottság megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azáltal, hogy a bírság kiszámítása során kizárta a belső eladások összegét, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az egyenlő bánásmód elve, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, hacsak az ilyen bánásmód objektíve nem igazolható [lásd: BPB de Eendracht kontra Bizottság ítélet, T-311/94, (EU:T:1998:93), 309. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]. Mivel a jelen ügyben a Bizottság megállapította, hogy a versenyellenes megállapodások kizárólag a síkűveg független fogyasztóknak számlázott árára vonatkoztak, a kartell vertikálisan integrált tagjai belső eladásainak a bírságösszeg kiszámításakor történő kizárása csupán az eltérő helyzetek objektíve eltérő kezeléséhez vezetett. Ennél fogva a felperesek nem állíthatják, hogy a Bizottság megsértette volna a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.”
- 65 A Törvényszék a fenti megállapításokkal megsértette az ítélkezési gyakorlatban kialakított, a jelen ítélet 52–62. pontjában felidézett elveket.

66 E feltételek mellett a Guardian által a fellebbezésének alátámasztása érdekében felhozott jogalaprak helyt kell adni annyiban, amennyiben az az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapul, anélkül hogy ugyanezen jogalapról határozni kellene annyiban, amennyiben az az indokolási kötelezettség Törvényszék általi megsértésére vonatkozik. Következésképpen a fellebbezésnek helyt kell adni, a megtámadott ítéletet pedig hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben az a bírság összegének számítását illetően elutasította a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapot, továbbá amennyiben a Guardiant kötelezte a költségek viselésére.

A Törvényszék előtti keresetről

67 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi. A jelen ügyben ez a helyzet. Ugyanis a keresetről való határozathozatalhoz szükséges valamennyi adat a Bíróság rendelkezésére áll.

68 Ugyanakkor pontosítani kell a Bíróság által gyakorolt felülvizsgálat terjedelmét. A Törvényszék a megtámadott ítélet 28–93. pontjában kifejtett indokok alapján elutasította a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmeket. Mivel a Guardian a fellebbezése keretében nem vitatta e mérlegeléseket, azok jogerőssé váltak. A Bíróságnak tehát csak annyiban kell megvizsgálnia a jogvitát, amennyiben az az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalpra, valamint a bírság összegének számítását illetően az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, a bírság csökkentése iránti kérelmek alátámasztása érdekében felhozott jogalpra vonatkozik.

69 A Guardian által a bírság összegének csökkentése iránt a Törvényszékhez benyújtott keresetében felhozott második jogalap a belső eladásoknak az e bírság számítása során történő kizárásából eredő egyenlőtlen bánásmód orvoslására irányul. A jelen ítélet 51–65. pontjában kifejtett indokok alapján meg kell állapítani, hogy a Bizottság e kizárással megsértette az egyenlő bánásmód elvét.

70 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a kifogásközlés 41. pontjából kitűnik, hogy a vitatott határozat négy címzett vállalkozása közül a Guardian rendelkezett a legkisebb, 10% és 20% közé becsült részesedéssel az érintett piacon. A Saint-Gobain 20% és 30% közé tehető részesedése volt a legmagasabb. Ezzel szemben a vitatott határozat szakaszában e sorrend megfordult, amennyiben ekkor a Saint-Gobain rendelkezett a legkisebb, vagyis 10% és 20% közötti piaci részesedéssel, a Guardian pedig a legnagyobb, vagyis 25%-os részesedéssel, anélkül hogy a vitatott határozat magyarázatot tartalmazna a bírság számítási alapja ilyen jelentős változásának okairól. A belső eladások kizárása tehát azt eredményezte, hogy a Saint-Gobainnek a jogsértés többi résztvevőjéhez képest betöltött súlya csökkent, ezzel együtt pedig a Guardian súlya nőtt.

71 E tekintetben nem fogadható el a Bizottság azon érve, amely szerint a Saint-Gobaint terhelő bírság összegét 30%-kal növelte annak érdekében, hogy a lehető jobban tükrözze azt, hogy vertikálisan integrált termelőről volt szó. A vitatott határozat (519) preambulumbekkezdése szerint ugyanis a szóban forgó növelést a Bizottság azért alkalmazta a Saint-Gobainnel szemben, hogy a bírságnak kellően elrettentő hatása legyen, tekintettel többek között „az üvegágazatban fennálló legjelentősebb jelenlét[ére]” és „a forgalm[ára], [amely] összességében véve jóval jelentősebb, mint a többi vállalkozásé”.

72 A második jogalapot tehát, amelyet a Guardian a Bizottság által vele szemben kiszabott bírság összegének csökkentése érdekében hozott fel a Törvényszék előtt, megalapozottnak kell nyilvánítani.

73 Ezért az 1/2003 rendelet 31. cikkében a Bíróságnak biztosított korlátlan felülvizsgálati jogkör keretében határozni kell a Guardiannal szemben kiszabandó bírság összegéről (Bizottság kontra Verhuizingen Coppens ítélet, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 79. pont; Alliance One International kontra Bizottság ítélet, C-679/11 P, EU:C:2013:606, 104. pont).

- 74 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bírság mértékének meghatározásakor tekintetbe kell venni mind a jogsértés súlyát, mind annak időtartamát. Ezenkívül ugyanezen 23. cikk (2) bekezdésének második bekezdéséből kitűnik, hogy a jogsértésben részt vevő egyes vállalkozások tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át.
- 75 Jóllehet a Bíróság feladata, hogy az e téren fennálló korlátlan felülvizsgálati jogköre keretében a bírságok összegének meghatározása során saját maga értékelje az adott ügy körülményeit és a szóban forgó jogsértés típusát, a korlátlan felülvizsgálati jogkör bírságok összegének meghatározása során való gyakorlása nem okozhat hátrányos megkülönböztetést azok között a vállalkozások között, amelyek részt vettek az EK 81. cikk (1) bekezdésével ellentétes megállapodásban vagy összehangolt magatartásban (Bizottság kontra Verhuizingen Coppens ítélet, EU:C:2012:778, 80. pont).
- 76 Ami a bírság összegének csökkentését illeti, a felek annak mind az elvi alapját, mind pedig a számszerűsítését illetően egymással ellentétes álláspontot képviselnek.
- 77 Először is, a Bizottság megítélése szerint az, hogy a belső eladások figyelembevétele a kartell többi résztvevője esetében magasabb bírságokat eredményezett volna, nem teszi lehetővé a Guardiannel szemben kiszabott bírság csökkentését, amit a Guardian vitat.
- 78 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy mivel a Bíróság kimondta, hogy a vitatott határozat jogellenes, a korlátlan felülvizsgálati jogkörének gyakorlása keretében a Bizottság mérlegelését a saját mérlegelésével helyettesítheti, következésképpen pedig a bírságot törölheti, csökkentheti vagy növelheti (lásd: Groupe Danone kontra Bizottság ítélet, C-3/06 P, EU:C:2007:88, 61. pont; Otis és társai ítélet, EU:C:2012:684, 62. pont). E jogkört az összes ténybeli körülmény figyelembevételével kell gyakorolni (lásd ebben az értelemben: Prym et Prym Consumer kontra Bizottság ítélet, C-534/07 P, EU:C:2009:505, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezért a Bizottság fenti érvét el kell utasítani.
- 79 Másodszor, a felek egymással ellentétes álláspontot képviselnek azzal kapcsolatban, hogy a bírságot milyen mértékben kell csökkenteni annak érdekében, hogy ellentételezni lehessen a belső eladásoknak a bírságösszeg számításából történő kizárásából eredő egyenlőtlen bánásmódot. A Guardian a vitatott határozatban és a kifogásközlésben szereplő adatok összehasonlítása alapján úgy véli, hogy a bírság összegét 37%-kal kell csökkenteni. A Bizottság a 2012. február 10-i levelében úgy véli, hogy a csökkentés nem haladhatja meg a 30%-ot. A Bizottság azt állítja, hogy azok az adatok, amelyekre a Guardian a számítását alapítja, magukban foglalják egyes olyan üvegtípusok eladásait, amelyek szerepeltek a kifogásközlésben, viszont amelyeket nem tartalmazott a vitatott határozat.
- 80 E feltételek mellett, tekintettel a jelen ügy valamennyi ténybeli és jogi körülményére, a Guardiannel szemben a vitatott határozat 2. cikkében kiszabott bírság összegét 30%-kal csökkenteni kell, és azt 103 600 000 euróban kell megállapítani.

A költségekről

- 81 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 82 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (2) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

- 83 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Bíróság határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.
- 84 Mivel a Bíróság részben helyt adott a Guardian fellebbezésének, a Bizottságot kell kötelezni arra, hogy mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a jelen fellebbezéssel összefüggésben felmerült saját költségein felül viselje a Guardian részéről az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségek felét. A Guardian maga viseli az első- és másodfokú eljárásban felmerült saját költségeinek felét.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke Guardian Industries és Guardian Europe kontra Bizottság ítéletét (T-82/08, EU:T:2012:494) hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben az a Guardian Industries Corp.-nel és a Guardian Europe Sàrl-lel szemben egyetemlegesen kiszabott bírság összegének számítását illetően elutasította a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapot, továbbá amennyiben a Guardian Industries Corp.-t és a Guardian Europe Sàrl-t kötelezte a költségek viselésére.**
- 2) **A Bíróság az [EK 81. cikk] és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban 2007. november 28-án hozott C(2007) 5791 végleges bizottsági határozat (COMP/39165 „síküveg”-ügy) 2. cikkét megsemmisíti annyiban, amennyiben az a Guardian Industries Corp.-nel és a Guardian Europe Sàrl-lel szemben egyetemlegesen kiszabott bírság összegét 148 000 000 euróban állapítja meg.**
- 3) **A Bíróság az említett határozat 1. cikkében megállapított jogsértés miatt a Guardian Industries Corp.-nel és a Guardian Europe Sàrl-lel szemben egyetemlegesen kiszabott bírság összegét 103 600 000 euróban állapítja meg.**
- 4) **A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 5) **A Bizottság mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezéssel összefüggésben felmerült saját költségein felül köteles viselni a Guardian Industries Corp. és a Guardian Sàrl részéről az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségek felét.**
- 6) **A Guardian Industries Corp. és a Guardian Europe Sàrl maga viseli az első- és másodfokú eljárásban felmerült saját költségeinek felét.**

Aláírások